

πεμψω αὔρφνης εἰς τὸ αιμέως προσεχὲς φυλάδιον· καὶ ἔπειτα κατὰ τὰ Αιωδεκάμερα αἱ πρὸς τὴν φαλίδα καὶ τὴν βελόνην σχέσεις Σου, ὡς ἐλῆγος χριστιανῆς, ἐντείνονται μέχρις ἔχθροπαθείας.

Θ' ὅτενεχθῆς
βεβαίως ἐκ τῶν
πρότερων τὸν χρῆτον
σιν καινοφανῶν τι-
νων λέξεών, δύον
καὶ δύο τὸ μπάρχον
τῆς γλώσσης ἡμῶν
λεξιδόγοντον εἶνε
ἐπαρχέστατον διὰ
τὸ γυναικεῖον στόμα.
Διὸ πᾶν ἐν-
δεχόμενον, οὐτοί
πρὸς ἀπαλλαγὴν

γλωσσικῶν παρατηρήσεων ἀναφερομένων κτλ. . . . , ἐφόρτισα νὰ θωρα-
κισθῶ ὅπισθεν τῶν λησμονηθεισῶν τοῦ Κοραῆ συμβουλῶν, ἃς ὡς
σύντιστάθμισμα τῶν συρμικῶν νεωτερισμῶν μου ἐξέθαψε, συνέλεξεν, ἀπε-
θησαίρισε καὶ δὰ δημοσιεύῃ κατὰ καιρούς ή Κλειώ. Κατὰ ταῦτα λοι-
πὸν Σοὶ γνωστοποιῶ διτὶ ἀπὸ τίνος ἐν τῇ σεμνῇ γερμανικῇ κοινωνίᾳ με-
γάλη φροντὶς καταβάλλεται πρὸς δύον οἵον τε πλησιέστερον συνδυασμὸν
τῶν διαφόρων κατὰ τὰς διαφόρους τοῦ ἔτους ὥρας συρμῶν. Οὕτω τὰ

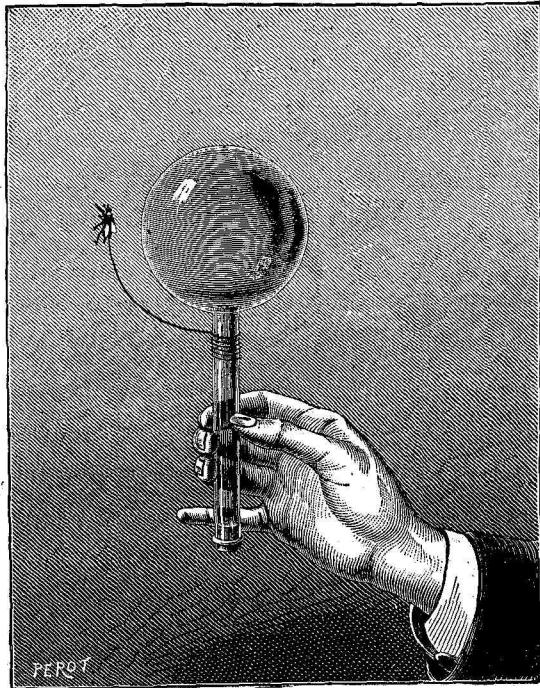
Ἐπὶ τούτοις ἔχεις ὑπομονὴν μέχρι τοῦ τέλους τῶν ἑορτῶν, διτὶ δὰ
ἔπανελθω πρακτικωτέρα καὶ πολυλογωτέρα εἰς τὸ θέμα, ἐνῷ ἐν τῷ με-
ταξὺ μένω

ἡ αἰωνίως Σὴ
ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΔΙΑΧΥΣΙΣ.

Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, πλὴν τῆς εἰς τὰ σογολεῖα φοιτήσεως, παρα-
γόντων τῆς ἐν Γερμανίᾳ αἰδούσης διανοητικῆς τοῦ κοινοῦ ἀναπτύξεως, εἶνε καὶ τὸ πολλαχός ὑπὸ τοῦ τύπου ἀναρριπιζόμενον ἐνδιαφέρον αὐτοῦ εἰς ζητή-
μα παντοίας ὥλης καὶ διπωδήποτε συνδέσμενα πρὸς τε τὰς καθημερι-
νάς χρείας καὶ τὰς ἄλλας προόδους τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης καθόλου, καὶ τὴν δρησκείαν καὶ βιομηχανίαν ἴδια. Κατὰ τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος νύκτας, ἃς ἔκαστος οἰκογενειάρχης φροντίζει νὰ καθιστῇ εἰς τὰ βαθμηδὸν ἀναπτυσσόμενα τέκνα του τερπνοτέρας, παρέχων αὐτοῖς μετὰ ἐπίπονον σχο-

λικὴν ἐργασίαν ἄλλας εὐαρέστους καὶ ἐλαφρὰς ἀσχολίας, ἐπενοχήσαν παι-
διά τινες κατ’ ἔξοχὴν συνενοῦσαι τὸ τερπνὸν σὺν τῷ ὀφελίμῳ, δῶν θέλο-
μεν δημοσιεύει συνεχῶς τὰς μᾶλλον περιέργους συνδευομένας καὶ διὰ τῶν
οἰκείων εἰκόνων.

Ἡ ανωτέρω εἰκὼν παρίστησι λίαν περίεργον πέραμα, τὴν κατα-
σκευὴν τοῦ πρωτογενοῦς, ἀλλ᾽ οὐχὶ ὅλως δύνιον ὀργήστου μικροσκοπίου,
ἥτις εἴνε ὀπλουστάτη· ὅρκεῖ μόνον νὸν λάβωμεν καὶ λίγην ὑαλίνην σφαῖραν, ἢν
πληροῦμεν ὑδατος, καὶ νὰ τοποθετήσωμεν τὸ ἀντικείμενον, ἐπερ θέλομεν
νὰ παρατηρήσωμεν, καθὼς δεινύνει ἡ εἰκὼν; Ἡτοι τοιουτοτρόπως, ὥστε ἡ
σφαῖρα νὰ ἴσταται μεταξὺ τοῦ δρθαλμοῦ καὶ τοῦ παρατηρουμένου ἀντικεί-
μενου. Τοῦτο φαίνεται κατόπιν πολὺ μεγαλείτερον εἰς τὴν ἀντίθετον πλευ-
ρὰν τῆς σφαῖρας.

Παιδικὴ πονηρία. Ἀπὸ τώρα πλέον, παιδάκι μου, πρέ-
πει πάντοτε καὶ μὲ δόλους νὰ ἔσαι εὐγενῆς καὶ περιποιητι-
κὸς εἴτε ἔχομεν, εἴτε δὲν
ἔχομεν συναναστροφήν, ἔλε-
γχε μία μήτηρ νουθετοῦσα
τὸν μικρόν της μίον.

— Πολὺ καλά, μητέρα
μου, ἀλλὰ ἐσύ δὲν φέρε-
σαι ἔτση εἰς δόλον τὸν
κόσμον . . .

— Πῶς; Δὲν φέρομαι
ἔγγω . . . ;

— Βέβαια! νά, ὅταν
ἔρχωνται για θείας, δόλο
ταῖς παρακαλεῖς νὰ πά-
ρουν ἀκόμα, κι ἐνα ἄλλο
γλύκυσμα, ἀμά ἐμένα καμμιὰ φορά ως τώρα γίατο δέν
με παρακάλεσες!

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ — Πρὸς τοὺς κυρίους Α, Β, Γ, Δ, Ε,
Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Ρ, Σ, Τ, Ι, Φ, Χ, Ψ, Ω . . . πα-
ρακαλουμένους ἀπαξ διὰ πατέρας γὰρ μὴ πέμπωσιν ἡμῖν στίχους πρὸς δη-
μοσίευσιν, ἀν δὲν παρακληθῶσι πρὸς τοῦτο δι’ ἐπιστολῆς τοῦ Ἐκδότου.